

Arrest

nr. 119 592 van 26 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 juli 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat D. HANNEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker dient op 16 januari 2009 een eerste asielaanvraag in.

Op 31 augustus 2010 neemt de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad weigert in een arrest met nr. 53.842 eveneens op 23 december 2010 aan de verzoeker de voormelde statussen.

De verzoeker diende op 25 juli 2013 een tweede asielaanvraag in.

Op 30 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van inoverwegingname van verzoekers tweede asielaanvraag, die hem dezelfde dag ter kennis werd gebracht.

Dit is thans de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A. A.

geboren te (...)

en van nationaliteit te zijn : Servië

die een asielaanvraag heeft ingediend op 25/07/2013 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 16 januari 2009 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 2 februari 2009 werd overgemaakt aan het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 1 september 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 29 december 2010 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Overwegende dat de betrokkene op 25 juli 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat de zoon van zijn broer is overleden waarbij opgemerkt moet worden dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene. Overwegende dat de betrokkene een oproep dd. 23/06/2010 en een oproep dd. 04/11/2009 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, net als hij de redenen die er geweest zouden zijn voor het bestaan van deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een paspoort dd. 16/11/2001 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene ingaat op zijn gezondheidstoestand waarbij opgemerkt moet worden dat medische motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980:

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 05/07/2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen. '

Brussel, 30.07.2013'

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2. De verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Hij licht zijn middel als volgt toe:

“Tegenpartij heeft geweigerd de asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen omdat de nieuwe gegevens, die verzoeker naar voren brengt, niet nieuw zouden zijn in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Deze stelt dat "de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Verzoeker heeft verklaard dat de zoon van zijn broer overleden is. Tegenpartij stelt dienaangaande dat dit behoort tot de privésfeer van verzoeker.

Deze redenering kan niet worden aanvaard. Tegenpartij had tenminste moeten nagaan of het nieuwe gegeven reeds het voorwerp had uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag. Tegenpartij kan in de fase van overwegingname niet toetsen of dit nieuw feit de beweerdte vrees voor vervolging of het beweerdte risico op ernstige schade niet kan gronden.

De bestreden beslissing schendt dus artikel 51/8 van de vreemdelingenwet (in deze zin: RvS (14e k.) nr. 216.840, 13 december 2011; T.Vreemd. 2012 (samenvatting), afl. 2, 137: "Verzoekster voerde voor de Raad vreemdelingenbetwistingen (RvV) aan dat zij bij haar derde asielaanvraag melding had gemaakt van een belangrijke nieuwe gebeurtenis, met name het overlijden van haar oom. De RvV ging niet na of het nieuwe gegeven reeds het voorwerp had uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag. Hij ging ook niet na of het betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoekster ze had kunnen aanbrengen. De RvV neemt impliciet maar zeker aan dat de verwerende partij een nieuwe asielaanvraag kan weigeren in aanmerking te nemen wanneer de nieuwe gegevens de beweerdte vrees voor vervolging of het beweerdte risico op ernstige schade niet kunnen gronden. Deze appreciatie kan niet gebeuren in de fase van overwegingname van een nieuwe asielaanvraag. De Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) kan in die fase alleen vaststellen of er al dan niet nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 vreemdelingenwet worden aangebracht.").

Aangaande de oproep dd. 23.06.2010 en het oproep dd. 04.11.2009, die verzoeker naar voren bracht, stelt tegenpartij dat "verzoeker deze reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, net als hij de redenen die er geweest zouden zijn voor het bestaan van deze argumenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag". Ook deze argumentatie kan niet worden aanvaard.

Het is onbetwistbaar dat verzoeker sinds 15.01.2009 in België is, en dus de oproepen dd. 04.11.2009 en dd. 23.06.2010 niet had kunnen naar voren brengen bij zijn eerste asielaanvraag, omdat ze hem toen niet bekend waren. Daarenboven kon verzoeker de oproepen alleen maar met de hulp van zijn broer ontvangen,. Deze leeft in Canada en is naar Ternovc op vakantie gegaan en heeft daar contact opgenomen met een advocaat, die de oproepen kon ontvangen. Dat deze stukken in verband staan met het relaas van de eerste asielaanvraag blijkt duidelijk en kan niet worden betwist. Tegenpartij had tenminste moeten nagaan of verzoeker in staat was deze gegevens te verstrekken tot staving van zijn vorige asielaanvraag. Dit is in casu niet het geval. De bestreden beslissing schendt dus artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. (in deze zin: R.v.St. (Ile k.) nr. 88.870, 11 juli 2000, A.P.M. 2000 (samenvatting), 143): "Deze bepaling kent aan de minister of aan diens gemachtigde een beoordelingsbevoegdheid toe die zich ertoe beperkt te onderzoeken of de aangebrachte gegevens nieuw zijn. De minister moet uitmaken of de als nieuw voorgestelde gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure dan wel een nieuw bewijs aanbrengen van een vroegere situatie. Hij moet tevens nagaan of de vreemdeling niet in staat was deze gegevens te verstrekken tot staving van zijn vorige asielaanvraag. "). Omdat de nieuwe stukken van groot belang zijn aangaande de asielaanvraag van verzoeker en niet kan worden bestreden dat verzoeker deze stukken niet had kunnen naar voren brengen moet de asielaanvraag van verzoeker in overweging worden genomen.

De bestreden beslissing moet dus worden vernietigd.”

3.2. In de mate dat de verzoeker aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing niet correct is, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die dient onderzocht te worden in het raam van de toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

3.3. Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet, zoals van kracht op de datum dat de thans bestreden beslissing werd genomen, is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag en luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

3.4. De bevoegdheid die artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet aan de verweerder toekent, is beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Vluchtelingenconventie), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat de aangebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen; hieruit volgt dat het begrip “*nieuw gegeven*” niet enkel betrekking heeft op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610);
- relevant moeten zijn, dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Deze voorwaarden dienen cumulatief vervuld te zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het raam van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet.

In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan

de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker ter gelegenheid van zijn tweede asielaanvraag twee oproepen, respectievelijk van 23 juni 2010 en 4 november 2009 en een paspoort van 16 november 2001 voorlegde.

Hij legde de volgende verklaringen af:

“Zijn er sinds uw laatste asielaanvraag wijzigingen in uw familiale situatie (huwelijk, echtscheiding, geboorte, overlijden, aankomst van een familielid in België...) ?

De zoon van mijn broer A. H. is overleden in een auto ongeluk. A. A.

Uw hoeveelste aanvraag is dit ? 2ae aa. Hebt u sinds uw vorige asielaanvraag België verlaten? Zo ja, waar naartoe? Wanneer? Voor hoelang? Op welke wijze? Wat was de reden van uw vertrek? Waar en bij wie hebt u verbleven? Hebt u bewijsstukken die uw vertrek aantonen ? Ja in april 2009 ben ik naar Zwitserland gegaan.

Reden? Mijn zoon is daar geboren en ik heb daar 13 jaar gewerkt. Ik wou daar asiel aanvragen.

Waar heeft u verbleven? Ik heb daar asiel aangevraagd en gewoond in een sociale woning.

Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen? Ik heb documenten bij. De documenten zijn Servisch en tolk 201 kan enkel Albanees lezen.

Vragen bij documenten: welke? Originelen of kopie? Indien kopie, waar is het origineel? Hoe ontvangen? Wanneer ontvangen? Bewijs van ontvangst? Gedateerd? Wordt uw naam hierin vermeld? Waarom legt u dit document voor? Inhoud?

Vertaling door door tolk 113, Servisch

1. (org) Convocatie (verdachte) op naam van betrokkene voor rechtbank Vranje NR 2506/10

Datum 23/06/2010. Inhoud: Betrokkene wordt opgeroepen om verhoort te worden als beschuldigde in strafzaak op 30/06/2010

2. (org) Convocatie op naam van betrokkene van rechtbank Vranje Nr PU 364/9

Datum 04/11/2009

Inhoud: Betrokkene moet op 11/11/2009 naar ministerie binnenlandse zaken , secretariaat van Vranje, politie Bujanovac

Wat is het verband? Ik word door de rechtbank beschuldigt voor wapensmokkel en daarom moet ik voor de rechtbank verschijnen.

Waarom niet eerder aangebracht? Ik had niemand in Servië die dit document kon bekomen. Mijn advocaat die ik vroeger had is overleden.

Hoe bekomen? Mijn broer (A. H.) momenteel in Servië verblijft heeft deze documenten via een advocaat verkregen.

Wat bewijzen deze documenten voor u? Dat ik gezocht word en beschuldigd.

Wanneer ontvangen? 2 weken geleden.

Door wie? Een buschauffeur die van Servië naar België rijdt

Wat vreest u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? Waarop baseert u uw vermoeden? Ik zal gearresteerd worden door de Servische politie omdat ik door hen beschuldigt word dat ik UCPMB geholpen heb met wapens en voedsel. Dat blijkt uit mijn aangebrachte documenten

De documenten zijn al een paar jaar oud? Hoe weet u dat men nu nog op zoek is naar u?

Op de documenten zijn verschillende artikels genoteerd, als ik gearresteerd wordt in Servië dan zou ik veroordeelt worden. Dat is voor altijd. Ik heb ook mijn oud paspoort bij.

(het is nog nooit eerder voorgelegd volgens betrokkene)

003036868 Datum 16/11/2001-16/11/2011

Waarom niet eerder aangebracht? Het was in Servië, de broers van mijn vrouw hebben het meegegeven via derden naar België Ik leg dit voor omdat ik het nog niet eerder heb aangebracht.

Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking töt deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe. Ik heb gezondheidsproblemen door zolang

onder stress te leven. Ik ben opgenomen in het ziekenhuis 10/05/2012 en moest 3 maanden in het ziekenhuis blijven.

Heb u contacten met uw land van herkomst ? Indien niet, waarom niet ? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u ? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom ? Geen contact met familie.

U broer? Mijn broer verblijft in Canada, hij was op vakantie in Servië."

3.6. De verzoeker betoogt dat de verweerder had moeten nagaan of het feit dat de zoon van zijn broer overleden was een nieuw gegeven is of het reeds het voorwerp uitmaakte van een onderzoek in het kader van zijn eerste asielaanvraag. De verweerder heeft gesteld dat dit behoort tot de privésfeer van de verzoeker. De verzoeker meent dat de verweerder in de fase van inoverwegingname niet ten gronde kan toetsen of dit feit de beweerdde vrees voor vervolging of het beweerdde risico op ernstige schade aantoon. Hij verwijst vervolgens naar het arrest nr. 216.840 van de Raad van State van 13 december 2011 . Verder stelt hij dat hij sinds 15 januari 2009 in België verblijft en dat hij bijgevolg de oproepen van 4 november 2009 en 23 juni 2010 niet naar voor kon brengen bij de eerste asielaanvraag, omdat ze hem niet bekend waren. De verzoeker zou bovendien deze documenten alleen maar dankzij de hulp van zijn broer ontvangen kunnen hebben. Deze stukken staan in verband met het relaas dat werd gevoerd tijdens de eerste asielaanvraag en het kan volgens de verzoeker niet worden betwist dat hij deze stukken niet eerder heeft kunnen naar voor brengen. De verzoeker meent dat zijn tweede asielaanvraag op basis van de genoemde stukken door de verweerder in overweging dienden te worden genomen .

3.7. De Raad wijst er op dat het begrip "*nieuw gegeven*" niet omvat dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het begrip '*nieuwe gegevens*' heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "*ernstige aanwijzingen*" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "*ernstige aanwijzing*" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verweerder begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

Aan de hand van eerdere beslissingen kan onderzocht worden of de nieuwe elementen blij kunnen geven van aanwijzingen van gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade (RvS (cass) 3 november 2009, nr. 4987).

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker ten tijde van zijn tweede asielaanvraag op 26 juli 2013 ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken het volgende verklaarde: "*Zijn er sinds uw laatste asielaanvraag wijzigingen in uw familiale situatie (huwelijk, echtscheiding, geboorte, overlijden, aankomst van een familielid in België...)? De zoon van mijn broer A. H. is overleden in een auto ongeluk. A [...] A[...]*" (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 juli 2013, antwoord op vraag 13).

De Raad wijst er op dat de bewijslast voor het aantonen van de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 51//8 van de vreemdelingenwet op de aanvrager rust (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). Het is aan de aanvrager om op duidelijke wijze aan te geven dat er in zijn geval nieuwe elementen aan de orde zijn die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen én die bovendien ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In die zin is het opmerkelijk dat de verzoeker, wanneer hem op 26 juli 2013 wordt gevraagd wat hij vreest bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst en waarom hij dit denkt, de verzoeker nergens het auto-ongeluk of de dood van zijn neef A [...] A[...]vermeldt., noch vertelt hij iets over zijn broer A[...] H[...]. De verzoeker vermeldt de dood van zijn neef bij een auto-ongeval louter in het kader van de vraag naar wijzigingen in zijn familiale situatie en niet in het kader van de vraag naar de vrees in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst er op dat bevoegdheid van verweerder is begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn. De verweerder is, zoals reeds werd uiteengezet, bevoegd om de relevantie van de aangebrachte elementen te beoordelen. Hiermee maakt hij zich geenszins schuldig aan bevoegdheidsoverschrijding (supra 3.7.). Gezien de verklaring van de verzoeker beperkt bleef tot een loutere vermelding dat zijn neef is gestorven in een auto-ongeluk, zonder dat deze loutere vermelding door de verzoeker wordt gelinkt aan enige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade, is de Raad van oordeel dat de gemachtigde niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld heeft dat dit element tot de privésfeer van de verzoeker behoort, zodat hij op goede gronden kon concluderen dat dit element geen ernstige aanwijzing vormt van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoeker zet in zijn verzoekschrift overigens niet verder uiteen waarom het *in casu* kennelijk onredelijk of incorrect zou zijn om te oordelen dat de dood van zijn neef tot de privésfeer behoort en vreemd is aan de criteria van de Conventie van Geneve. De verzoeker toont de relevantie van dit louter feitelijk gegeven in het licht van zijn tweede asielaanvraag niet aan.

3.9. Wat de verwijzing naar en het citeren uit arresten van de Raad van State betreft, wijst de Raad er op de verzoeker met het louter verwijzen en citeren van rechtspraak geenszins *in concreto* de motieven van de bestreden beslissing kan weerleggen en hij hiermee nog niet aantoont dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld. Daarenboven wijst de Raad er op dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde hebben.

3.10. Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoeker inderdaad sinds 15 januari 2009 in België is en op die datum een eerste maal asiel aanvraag. De Raad stelt vast dat de laatste mogelijkheid die de verzoeker had om documenten voor te leggen voor het afsluiten van de eerste asielprocedure de terechtzitting op de Raad op 22 december 2010 was. De data die op de voorgelegde politieoproepen vermeld staan, zijn respectievelijk 4 november 2009 en 23 juni 2010. Gelet op het feit dat de verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt waaruit blijkt dat de verzoeker deze documenten na 22 december 2010 ontving, is de Raad van oordeel dat de verzoeker niet aantoont dat de gemachtigde van de staatssecretaris *in casu* op kennelijk onredelijke wijze of op foutieve gronden zou hebben geoordeeld dat *“Overwegende dat de betrokkene een oproep dd. 23/06/2010 en een oproep dd. 04/11/2009 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, net als hij de redenen die er geweest zouden zijn voor het bestaan van deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag.”* De verzoeker beperkt zich tot de blote beweringen en loutere affirmaties dat *“Het is onbetwistbaar dat verzoeker sinds 15.01.2009 in België is, en dus de oproepen dd. 04.11.2009 en dd. 23.06.2010 niet had kunnen naar voren brengen bij zijn eerste asielaanvraag, omdat ze hem toen niet bekend waren. Daarenboven kon verzoeker de oproepen alleen maar met de hulp van zijn broer ontvangen. Deze leeft in Canada en is naar Ternovc op vakantie gegaan en heeft daar contact opgenomen met een advocaat, die de oproepen kon ontvangen”*, zonder deze beweringen omtrent de ontvangst van de documenten enigszins te staven met enig begin van bewijs. Het niet concreet onderbouwde betoog van de verzoeker volstaat dan ook niet om de wettigheid bestreden beslissing te vitiëren.

3.11. Waar de verzoeker betoogt dat de stukken in verband staan met het relaas van de eerste asielaanvraag en niet betwist kunnen worden, en hij stelt dat de verweerder had moeten nagaan of de verzoeker niet in staat was deze gegevens te verstrekken tijdens zijn vorige asielaanvraag, wijst de Raad er op dat de verzoeker gevraagd werd bij het indienen van zijn tweede aanvraag waarom hij de stukken niet eerder heeft kunnen voorleggen: *“Waarom niet eerder aangebracht? Ik had niemand in*

Servië die dit document kon bekomen. Mijn advocaat die ik vroeger had is overleden. Hoe bekomen? Mijn broer (A. H.) momenteel in Servië verblijft heeft deze documenten via een advocaat verkregen.” (Dienst Vreemdelingenzaken, “verklaring meervoudige aanvraag”, 26 juli 2013, vraag 17). Dat de verweerder niet onderzocht of de verzoeker deze gegevens niet eerder had kunnen aanvoeren, blijkt derhalve niet uit de stukken van het administratief dossier.

Bovendien dient te worden herhaald dat de bewijslast voor het aantonen van de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 51//8 van de vreemdelingenwet op de aanvrager, en dus op de verzoeker rust. In dit kader kwam het aan de verzoeker toe om in het kader van zijn tweede asielaanvraag aan te tonen dat hij nieuwe documenten heeft die hij bij de behandeling van de eerste asielaanvraag niet kon voorleggen.

De verzoeker toont niet aan dat de verweerder op kennelijk onredelijke wijze of op foutieve gronden zou hebben geoordeeld dat hij niet heeft aangetoond dat hij de oproepen reeds naar voor kon brengen tijdens zijn eerste asielaanvraag en dat hij ook de reden voor het bestaan van deze oproepen eerder had kunnen naar voor brengen.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing niet struikelt over de bevestiging van de asielmotieven uit de eerste asielaanvraag. De bestreden beslissing stelt enkel voorop dat de verzoeker de stukken en de redenen voor hun bestaan naar voren had kunnen brengen tijdens de eerste asielaanvraag. Verzoekers kritiek dat “(...) *deze stukken in verband staan met het relaas van de eerste asielaanvraag blijkt duidelijk en kan niet worden betwist*” mist dan ook feitelijke grondslag.

3.12. De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beschikt.

Een schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet kan niet worden vastgesteld. Evenmin wordt een schending van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE